Dzieje Apostolskie

Rozdział 1

1. Oto sporządziłem pierwsze opowiadanie, Teofilu, o wszystkich rzeczach, które Jezus rozpoczął czynić i nauczał, **2**. aż do tego dnia, gdy wydał polecenie apostołom, których sobie wybrał przez Ducha Świętego, i został wzięty do góry. **3**. Tym też, po swojej męce, w wielu niewątpliwych znakach polecił samego siebie jako żyjącego, ukazując się im przez czterdzieści dni oraz mówiąc o Królestwie Boga. **4**. A kiedy zgromadził ich razem, nakazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca, o której ode mnie usłyszeliście. **5**. Ponieważ Jan chrzcił wodą, ale wy, po niewielu tych dniach, zostaniecie ochrzczeni w Duchu Świętym. **6**. Następnie, kiedy oni się zeszli, pytali go, mówiąc: Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Israelowi? **7**. Ale do nich powiedział: Nie jest wasze by poznać czasy i okresy, które Ojciec ustanowił sobie w swojej władzy. **8**. Lecz weźmiecie moc Ducha Świętego, który do was przychodzi, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei, Samarii, i aż do najodleglejszych krain. **9**. A gdy powiedział te rzeczy, został uniesiony wśród tych, co patrzeli, oraz chmura usunęła go z ich oczu. **10**. A kiedy on wyruszył i gdy uporczywie patrzeli ku niebu, oto stanęli przy nich dwaj mężowie w białych szatach, **11**. i powiedzieli: Mężowie galilejscy, dlaczego stoicie patrząc w niebo? Ten Jezus wzięty od was do góry, ku Niebu tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do Nieba. **12**. Wtedy wrócili do Jerozolimy, od góry zwanej Oliwną, która jest blisko Jerozolimy, uważanej za szabat marszu. **13**. A gdy przybyli, weszli do górnej komnaty, gdzie już przebywali: Piotr, Jakób, Jan, Andrzej, Filip, Tomasz, Bartłomiej, Mateusz, Jakób Alfeusza, Szymon Zelota i Judas Jakóba. **14**. Ci wszyscy jednomyślnie trwali przy modlitwie i prośbach, razem z kobietami, i Marią, matką Jezusa oraz jego braćmi. **15**. W tych dniach powstał w środku uczniów Piotr (ponieważ na tym samym miejscu był tłum imion, około stu dwudziestu) i powiedział: **16**. Mężowie, bracia, było konieczne, aby zostało wypełnione Pismo, które Duch Święty zapowiedział przez usta Dawida o Judasu, będącym przewodnikiem tych, którzy pojmali Jezusa; **17**. że był policzony łącznie z nami oraz dostał w udziale dział tej służby. **18**. (Ten rzeczywiście nabył pole z zapłaty niesprawiedliwości; a gdy się stało, że padł na twarz, wtedy roztrzaskał się w środku i rozlały się całe jego wnętrzności). **19**. Zatem stało się to jawne wszystkim, zamieszkującym Jerozolimę, tak, że to pole zostało nazwane ich własnym językiem Akeldamach, to jest Pole Krwi. **20**. Bowiem napisano w Księdze Psalmów: Niech jego siedziba stanie się pusta i niech nie będzie w niej zamieszkującego, a jego doglądanie niech weźmie inny. **21**. Zatem trzeba, aby jeden z mężów, którzy się zgromadzają z nami w całym okresie, w którym przybył i oddalił się dla nas Pan Jezus, **22**. począwszy od chrztu Jana, aż do dnia, którego został wzięty od nas do góry, i był świadkiem jego wskrzeszenia został jednym z tych, co są razem z nami. **23**. Więc postawili dwóch: Józefa zwanego Barsabą, który został nazwany Justem, i Macieja. **24**. Nadto modląc się, powiedzieli: Ty Panie, znawco wszystkich serc, wskaż jednego z tych dwóch, którego sobie wybrałeś, **25**. aby wziął dział

tej służby i apostolstwa, odkąd opuścił je Judas, by pójść ku swojemu miejscu. **26**. Także wręczyli im losy, a los padł na Macieja; więc zostało mu przydzielone wspólne miejsce wśród jedenastu apostołów.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012